

му судинного неврозу. За особливостями судинних реакцій цей тип неврозу відповідає картині неврастенії.

Наявність постійного осередку подразнення в організмі (гіперфункція щитовидної залози), очевидно, приводить до утворення осередку застійного збудження в підкоркових утвореннях. При виникненні такого стану будь-який умовний подразник, адресований в основному корі головного мозку, викликає виражену судинну реакцію. Виявлене під час наших досліджень до початку лікування закономірне переважання умовних судинних рефлексів над безумовними (перша група хворих) підтверджує ці припущення. Тривале продовження нейрогуморального впливу постійного осередку подразнення на центральну нервову систему приводить до надмірного збудження кори і виникнення надалі стану позамежного гальмування. Висловлені припущення знаходять своє підтвердження при аналізі судинних реакцій у хворих із значною давністю захворювання.

Зміна функціонального стану кори головного мозку в напрямі динамічного взаємоврівноважування основних процесів і в результаті цього поліпшення регулюючого впливу на вазомоторні механізми спостерігається тільки після тиреоїдектомії. Це підтверджується нормалізацією усіх судинних реакцій після хірургічного лікування тиреотоксикозу.

ЛІТЕРАТУРА

- Коновалов Н. В. и Шмидт Е. В., Некоторые вопросы этиологии и патогенеза гипертонической болезни, Журн. невропатологии и психиатрии, т. II, в. 9, 1952, с. 3.
Перельман Л. Б., К методике анализа функционального состояния вазорегуляторных механизмов при гипертонической болезни, Там же, с. 11.

Сталінський медичний інститут,
кафедра факультетської терапії

Надійшла до редакції
17.V 1956 р.

До вивчення токсичності лимоннокислої комплексної сполуки урану

Є. І. Іванок-Белуга і Б. А. Ройтуб

Ми вивчали токсичність урану при введенні його в організм у формі комплексної сполуки з лимонною кислотою. Відомо, що уран в іонному стані токсичний.

Досліди були проведені на 20 білих щурах.

Комплексна сполука урану була введена тваринам підшкірно в дозі 12 мг/кг ваги (ця доза азотнокислої солі уранілу є мінімальна смертельна).

Критерієм при оцінці токсичності урану були: виживання тварин, реакція крові, показники аналізу сечі.

Вже через 18 год. після введення розчину можна було помітити підвищення кількості лейкоцитів (19 500 проти 10 000 вихідних). Наприкінці першої і в другу добу лейкоцитоз досягав 23 000 — 25 000.

На високому рівні лейкоцитоз залишався до кінця спостережень, що можна бачити з таблиці (див. стор. 848).

З таблиці видно, що склад білої крові характеризується повільно зростаючим нейтрофільним лейкоцитозом без регенеративного зрушення нейтрофільної групи, відносно лімфоцитопенією та нормальною абсолютною кількістю лімфоцитів.

При дослідженні сечі до введення розчину патологічних елементів не було виявлено. Через добу після введення розчину в сечі з'явилися

Зміни загальної кількості лейкоцитів і лейкоцитарної формули у білих щурів під впливом лимоннокислої комплексної сполуки урану

Лейкоцитарна формула	До введення розчину	Час дослідження крові після введення розчину				
		18 год.	Доба			
			1	2	3	4
Загальна кількість лейкоцитів	8000—13000	19500	22900	24600	20500	21900
Еозинофіли	Відносна кількість, %	0—6	1,5	1,6	0,9	0
	Абсолютна кількість	0—499,5	299,5	266,4	221,4	0
Паличко-ядерні	Відносна кількість, %	0—5	1,1	2,7	3,0	0,8
	Абсолютна кількість	0—488	214,5	618,3	738	164
Сегменто-ядерні	Відносна кількість, %	18—30	25	34	55	70
	Абсолютна кількість	1767—2760	4875	7786	13530	14350
Лімфоцити	Відносна кількість, %	62—77	68	55,1	38	28
	Абсолютна кількість	5950—8784	13260	12594	9448	5740
Моноцити	Відносна кількість, %	1—5	4,6	4,5	4	1,2
	Абсолютна кількість	166—402	897	1030,5	984	246

білок (2,4%) і цукор; в осаді з патологічних елементів виявлені лейкоцити в підвищеній кількості, еритроцити і циліндри (гіалінові та зернисті).

На другу добу кількість білка різко підвищується (9,9%).

Збільшується також і кількість патологічних формених елементів: лейкоцитів, еритроцитів, циліндрів. Крім зернистих з'являються восковидні циліндри (до 30 в препараті).

В загальному стані піддослідних тварин у першу добу після введення розчину з'явилися клінічні ознаки отруєння: в'ялість, явища дизурії. В дальшому ці симптоми наростали, і до другої доби з 20 піддослідних тварин загинули 10. На третю і сьому добу загинули всі інші тварини.

Отже, наші спостереження показали, що комплексна сполука урану з лимонною кислотою є токсичною.

Київський науково-дослідний рентгено-радіологічний інститут

Надійшла до редакції
4. III 1958 р.

Атомна енер

На Другій Міжнародній кон

Друга Міжнародна конференція в мирних цілях, що відбувалася в Першій Міжнародній конференції, найбільший вклад у справу да

Женевська конференція ятливі перспективи близько роком і різноманітним засто

Відкриття конференції б ким піднесенням. На першо зверненими до делегатів і чи царської конфедерації Тома нізації Об'єднаних Націй Да

Після цього конференції відіграли величезну роль в Енріко Фермі, Ернеста Лоур

На закінчення були зач ряду країн — Радянського Со танії і США.

На конференції, крім п по розділах: «Фізика», «Реа ровинні матеріали, металург

Різним аспектам велич но об'єднати в загальну пр цині», було присвячено на вже свідчить, яка величезн цієї проблеми і який велич країн, які присвятили сво на користь здоров'ю люди природи в інтересах підвищ

Велика робота секції основних розділів: «Ізотопи та застосування ізотопів у «Застосування ізотопів у сі коло проблем, зв'язаних з ма проблем професіональн нення і дозиметрії.

Звичайно, нема ніякої перелічити основні дані, як